

Ved Udstykning af sammenlagte Gaarde skal Hovedparcellen beholde en Størrelse, som svarer til Summen af de Hovedparceller, der i Henhold til § 2 skulde blive tilbage ved Udstykning af hver af de 2 eller 3 Gaarde for sig, af hvilke den sammenlagte Gaard er dannet.

De sammenlagte Gaarde blive i Landbrugsministeriets Matrikul og i Registret til Skøde- og Panteprotokollerne at anføre som en samlet Ejendom.

§ 18.

Husmandsbrug, der ere underkastede de Love, der gælde for Tilvejebringelse af Jord til Landarbejdere og Pligthuse, maa ikke forøges med anden Jord uden Landbrugsministerens efter Kommunalbestyrelsens anbefaling meddelte Tilladelse.

IV. Magelæg.

§ 19.

Paa derom indgivet Andragende kan Landbrugsministeriet tillade, at Arealer, som henhøre under to forskellige Ejendomme, og som ere lige store i boniteret Maal, uden Iagttagelse af de sædvanlige Udstykningsregler gensidigt overføres fra den ene Ejendom til den anden, saaledes at den fornødne Notering om Overførelsen sker i Matrikulens Dokumenter uden Forandring i Hartkornet for de respektive Ejendomme. De paagældende Arealer skulle i Reglen ligge i samme Kommune; dog kan Landbrugsministeren fravige denne Fordring, naar særlige Omstændigheder tale derfor. Magelægsapprobationen bliver at meddele Retsskriveren, der paa de magelagte Ejendommers Folier i Registret til Skøde- og Panteprotokollerne har at foretage den fornødne Notering af Magelæget.

Ved deslige Magelæg, som i Reglen ikke kunne forventes tilladte, medmindre Panthaverne i de paagældende Ejendomme ved tinglæst Paategning paa deres Panteobligationer have meddelt Samtykke til Ombytningen, er det tilstrækkeligt, at alene de af Magelæget omfattede Arealer boniteres; dette skal ske ved een Forretning for begge Ejendommens Vedkommende.

Panthavernes Paategning kan tinglæses uden Gebyr.

Magelæg, hvor de paagældende Arealer i geometrisk Størrelse ikke overstige 1 Td. Land, kunne, naar Parterne deri ere enige, foretages ved Landbrugsministeriets Foranstaltning paa Grundlag af Matrikulstaksterne.

Ere Ejerne af Ejendomme, hvis Grænser ere sammenstødende, blevne enige om at søge Beliggenheden af Skellet konstateret, lade de ved en Landinspektør Skellinien afsætte paa et Kort med Angivelse af de til Skelliniens Bestemmelse nødvendige Længdemaal, derunder Maal til Skel og faste Punkter paa begge Sider af Skellinien. Kortet vedhæftes en af Parterne paa ustempet Papir udstedt Erklæring om, at Kortet angiver det rette Skel mellem Ejendommene, hvilken Erklæring af Landinspektøren indsendes til Landbrugsministeriet, der, for saa vidt der intet findes at erindre imod Forretningen, paafører Kortet Paategning herom, hvorefter Erklæringen kan tinglæses uden Gebyr og noteres paa Ejendommens Folier i Registret til Skøde- og Panteprotokollerne.